

Nr 241.

Av herr **Ekman**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, angående avstående av viss del av allmänna arvsfondens rätt till arv efter Erik Magnus Edvard Svedbom.

Med anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 200 angående avstående av viss del av allmänna arvsfondens rätt till arv efter Erik Magnus Edvard Svedbom tillåter jag mig anföra följande.

Till fullo instämmer jag uti vad Kungl. Maj:t i propositionen föreslagit i fråga om livräntor och understöd till vissa släktingar och andra, som stått arvlåtaren nära.

Vad angår ifrågasatt avstående av kvarlåtenskapen eller någon del därav till stiftelsen Stockholms konserthus torde — såsom chefen för finansdepartementet uttalat — den av arvlåtaren närstående personer uttalade uppfattningen ej sakna fog, att Erik Svedbom, därest han varit vid sina sinnens bruk, sannolikt skulle genom testamente ha sörjt för, att hans stora förmögenhet kommit att efter hans död helt eller delvis användas till musiklivets främjande. Och då hans förut avlidna svägerska Hilma Svedbom till konserthusstiftelsen testamenterat en anseelig del av sin kvarlåtenskap, synes det jämväl naturligt att häri finna en viss anknytning mellan Erik Svedbom och nämnda stiftelse.

Att det ändamål, konserthusstiftelsen avser att främja, stått arvlåtaren nära är uppenbart. Detsamma torde väl även kunna sägas om konserthusstiftelsen, särskilt med hänsyn till det intresse, som i Svedbomska familjen visats just denna stiftelse. Alldeles främmande för arvsfondens allmänna ändamål kan ej heller ett stödande av konserthusstiftelsen sägas vara, då ju den av stiftelsen bedrivna verksamheten i hög grad är ägnad att befrämja även det unga släktets uppfostran till en hög kulturell ståndpunkt på den del av den allmänna bildningens område, som representeras av musikkonsten.

Om det belopp, som till konserthusstiftelsen avstås, sättes till omkring hälften av Erik Svedboms efterlämnade förmögenhet, blir återstoden mer än tillräcklig för att säkerställa utbetalningen av de av Kungl. Maj:t föreslagna understöd och livräntor.

Jag får sålunda värdsamt yrka,

att riksdagen — med bifall i övrigt till vad Kungl. Maj:t i förevarande proposition nr 200 föreslagit — därutöver ville medgiva, att av den allmänna arvsfonden tillfallna kvarlåtenskapen efter Erik Magnus Edvard Svedbom må till förmån för stiftelsen Stockholms konserthus avstås ett belopp av sexhundratusen (600,000) kronor.

Stockholm den 21 mars 1931.

K. J. Ekman.